Algemeen Dagblad 31 mei 2016

‘Hij had precies dezelfde blik’

Iris Duivenman is er nog steeds helemaal ondersteboven van: ‘Ik heb een váder!’ FOTO JAN DE GROEN

Iris Duivenman is nooit op zoek gegaan naar haar vader, een anonieme spermadonor. Maar bij het maken van een documentaire stuitte de 23-jarige studente toevallig op hem.

Iris (23) vindt haar donorvader bij toeval

Yvonne Keunen
Rotterdam

„Ik heb een váder!” Duivenman is er nog helemaal ondersteboven van. Een last valt bovendien van haar schouders: weg is haar identiteitscrisis. Waar anders ga je dat vieren dan in een restaurant met de toepasselijke naam De Hemel Op Aarde, samen met haar vriend. Dat haar biologische vader er gisteravond niet bij kon zijn, maakte de stemming niet minder.

Duivenman besloot voor haar afstuderen aan de Fontys Hogeschool voor Journalistiek in Tilburg een korte documentaire te maken over spermadonatie in de jaren ’90. Haar Thaise moeder werd in dat decennium verliefd op een Nederlandse man, maar kon met hem geen kinderen krijgen omdat hij leed aan de ziekte van Huntington, een ongeneeslijke erfelijke aandoening die de hersenen aantast.

> **Opeens heb ik er Nederlandse familie bij. Eigenlijk ben ik nog steeds in shock.**
> —Iris Duivenman

Met dank aan de spermabank kwam dochter Iris ter wereld. Hoewel bij klinieken in die tijd er bij ouders op werd aangedrongen om daar niet over te spreken, wist Duivenman hoe de vork in de steel zat. „Hoe kon het anders dat ik de ziekte van mijn vader, die overleed toen ik 1 jaar was, niet heb?”

Als afstammeling van een spermadonor, besloot ze voor haar filmproject op zoek te gaan naar mensen die op dezelfde wijze ter wereld zijn gekomen. Tijdens haar zoektocht stuitte ze, op een afgeschermde facebookpagina van de Stichting Donorkind, op een spermadonor die de anonimiteit wilde doorbreken. Het viel haar op dat deze man wel wat van haar weg had.

„Hij had precies dezelfde blik als ik. Ook mijn moeder zag gelijkenissen.” De man wilde wel meewerken aan de documentaire en tijdens het gesprek dat volgde zag Duivenman meer punten van herkenning, zoals zijn mimiek en zijn oren. Ze besloten een dna-test te laten doen en gisteren werd ze gebeld over de uitslag: die was positief. „Opeens heb ik er Nederlandse familie bij. Eigenlijk ben ik nog steeds in shock.”

Kralingen

Haar donorvader juichte toen hij het nieuws hoorde. „Ik ken hem nog niet goed, maar we gaan elkaar beter leren kennen.” Ze weet inmiddels dat hij jaren in Kralingen heeft gewoond, de wijk waar Duivenbode ook gesetteld is. „Zijn hele familie woont hier, ik moet ze op straat wel eens zijn tegengekomen.”

Daarnaast blijkt ze twee halfzusjes te hebben die ook van de spermabank komen. „Een ervan lijkt ook erg op mij, dat is echt bizar. We gaan elkaar binnenkort ontmoeten.”